

Γιώργος Γκόνος - διευθύνων σύμβουλος Ν.Α. Ευρώπης της McCain: "Η Μεσσηνία χρειάζεται μια σύγχρονη αναπτυξιακή μελέτη"

Πρέπει να επανεκπονηθεί ή να επικαιροποιηθεί μια μελέτη για τη Μεσσηνία -αντίστοιχη της McKinsey για όλη την Ελλάδα- που να αναδεικνύει και να εξειδικεύει τις ευκαιρίες στο σημερινό περιβάλλον». Αυτό δήλωσε στη συνέντευξη που παραχώρησε στην "Ε" ο διευθύνων σύμβουλος της McCain στη Νοτιοανατολική Ευρώπη Γιώργος Γκόνος.

Σε άλλο σημείο της συνέντευξης ο κ. Γκόνος μιλώντας για την Ελλάδα του αύριο λέει: "Μέσα από τις νέες συνθήκες θα αναδυθούν νέες ευκαιρίες -αλλά όχι για όλους. Τα καινούργια τρένα της ανάπτυξης θα τα χαρακτηρίζει διαφορετική αρχιτεκτονική και δεν θα διαθέτουν βαγόνια για όλους. Κάποιοι θα μείνουν... στο σταθμό". Για τις μνήμες του από την Καλαμάτα ο κ. Γκόνος αναφέρει μεταξύ άλλων: «Η γενιά μου ήταν πολύ τυχερή. Ζήσαμε μεγάλες αλλαγές στη ζωή μας. Από το καπάκι του Camel που παίζαμε μαθητές στον Αγιο Ταξιάρχη μέχρι το I-pad σήμερα".

Συνέντευξη στον Θανάση Λαγό

- Πριν από 20 χρόνια φέρατε στην Ελλάδα τη μεγαλύτερη βιομηχανία επεξεργασίας κατεψυγμένης πατάτας στον κόσμο. Πιστεύατε τότε ότι θα δημιουργηθεί ο σημερινός βαλκανικός κολοσσός;

«Ο όμιλος της McCain κατέχει παγκόσμια ηγετική θέση στην αγορά των κατεψυγμένων προϊόντων πατάτας, γεγονός που επιτρέπει τη διάθεση όλων εκείνων των στρατηγικών εργαλείων που είναι απαραίτητα για να διεισδύει δυναμικά σε νέες αγορές. Βέβαια αυτό που συνέβη στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια -και ελπίζω να συμβεί και στην Τουρκία στην οποία έχει στραφεί σήμερα η προσοχή μας- είναι ότι η McCain επικράτησε στην αγορά ήδη από τον δεύτερο χρόνο της παρουσίας της και σήμερα διατηρεί μερίδια σε όλες τις χώρες, που ξεπερνούν το 50%».

- Υπάρχουν μυστικά της επιτυχίας ή όλα είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς;

«Η σκληρή δουλειά είναι, όπως λέμε στα Μαθηματικά, αναγκαία αλλά από μόνη της όχι ικανή συνθήκη για την επιτυχία. Χρειάζεται σωστή στρατηγική, οικονομικοί πόροι αλλά και... τύχη».

- Στην Ελλάδα παράγουμε πολλά αγροτικά προϊόντα χωρίς... επώνυμο. Γιατί πουλιούνται χύμα -και άρα σε φτηνές τιμές- τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα;

«Η Ελλάδα υστερεί δραματικά στη δημιουργία προστιθέμενης αξίας στα προϊόντα της - και ιδιαίτερα στα αγροτικά. Μια χώρα προικισμένη μοναδικά από το εύφορο του εδάφους και τις κλιματολογικές συνθήκες, δεν κατάφερε μέσα από κλασικές εφαρμογές marketing να προσδώσει ταυτότητα, αναγνωρισιμότητα, άρα και καλύτερη τιμή στα αγροτικά της προϊόντα. Κατά τη γνώμη μου η βελτίωση αυτής της κατάστασης πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα, τόσο από την πολιτική ηγεσία όσο και από την επιχειρηματική κοινότητα.

Εμείς ως McCain Hellas, στο πλαίσιο του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, σκοπεύουμε να βοηθήσουμε σε αυτή την κατεύθυνση: Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για την Εταιρική

Κοινωνική Ευθύνη (CSR Europe) θα εκπονήσουμε και θα υλοποιήσουμε άμεσα προγράμματα που θα προάγουν την αγροτική επιχειρηματικότητα και καινοτομία».

- Έχει επισημανθεί πολλές φορές ότι ο μικρός αγροτικός κλήρος αποτελεί εμπόδιο στην ανάπτυξη, γιατί δεν μπορούν να επιτευχθούν οικονομίες κλίμακας. Κατά την εκτίμησή σας αποτελεί εμπόδιο και στη δημιουργία ανταγωνιστικών επιχειρήσεων εμπορίας προϊόντων;

«Σίγουρα, ο κατακερματισμός του κλήρου -αυτό που πολύ χαρακτηριστικά στη Φυσική αλλά και στην Οικονομία αποκαλούμε "έλλειψη κρίσιμης μάζας"- επηρεάζει αρνητικά την ανταγωνιστικότητα. Και επιπλέον, δεν επιτρέπει την επίτευξη σταθερής ποιότητας στα αγροτικά προϊόντα. Η δυσανεξία όμως λόγω μικρού κλήρου, που συνοδεύει σήμερα την αγροτική παραγωγή, θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με επιλεκτικές, στοχευμένες και όχι μαζικές καλλιέργειες. Η βελτίωση της τεχνογνωσίας και η εισαγωγή καινοτόμων καλλιεργειών -άρχισαν μάλιστα να γίνονται έστω και δειλά βήματα προς αυτή την κατεύθυνση- μπορούν να αντισταθμίσουν την έλλειψη οικονομικών κλίμακας».

- Πριν από την οικονομική κρίση, πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις ενδιαφέρονταν μόνο για την εγχώρια αγορά. Όταν τελείωσαν όμως τα δανεικά και μειώθηκε η εγχώρια κατανάλωση, στράφηκαν προς τις εξαγωγές. Πιστεύετε ότι θα συνεχιστεί αυτή η εξαγωγική προσπάθεια ή σύντομα θα επιστρέψουμε στο... παρελθόν;

«Ο Έλληνας διαχρονικά υπήρξε ταξιδευτής, διέθετε και διαθέτει εξωστρέφεια. Εστω λοιπόν κι αν για ένα διάστημα τελευταία... βολεύτηκε -η καλύτερα, νόμισε ότι βολεύτηκε- στην εσωτερική αγορά, απολαμβάνοντας τα δανεικά χρήματα από το εξωτερικό, ήρθε η ώρα να ανασκουμπωθεί και να χτυπήσει την παγκόσμια αγορά. Αποτελεί πεποίθησή μου ότι η πρόσφατη αύξηση εξαγωγών δεν είναι καθόλου πρόσκαιρο φαινόμενο. Θα συνεχιστεί και θα ενταθεί. Και ευελπιστώ ότι σύντομα οι Έλληνες δεν θα εξάγουν μόνο προϊόντα και υπηρεσίες, αλλά ακόμα και τεχνογνωσία».

- Η κοινωνία κατηγορεί κατά βάση τους πολιτικούς για την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Ο επιχειρηματικός κόσμος στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων ή ευθύνεται κι αυτός για το "πάρτι" που οδήγησε στη χρεοκοπία;

«Σ' αυτή τη συγκεκριμένη ερώτηση θέλω να μου επιτρέψετε να πω δυο λόγια παραπάνω. Δεν είναι τεχνική η ερώτηση και γι' αυτό θέλω να καταθέσω τη δική μου άποψη, απευθυνόμενος ειδικότερα στους νεαρούς αναγνώστες της "Ελευθερίας":

Η Ελλάδα πριν από την εμπιστοσύνη των αγορών έχασε την εμπιστοσύνη στις αξίες. Η χώρα μας υπήρξε στο μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας της μια φτωχή χώρα, αλλά με υψηλό δείκτη αξιών. Οι αξίες αυτές ήταν αξίες της φτώχειας. Τις υμνούσαν με τον δικό τους ανεπανάληπτο τρόπο αλλά προπάντων τις ενσάρκωναν με το παράδειγμα τους οι γονείς στο σπίτι και οι δάσκαλοι στα σχολεία. Στην περίοδο του εικονικού πλούτου, πετάξαμε μαζί με τη φτώχεια και τις αξίες της, γιατί πιστέψαμε ότι μας ήταν άχρηστες αφού ήμασταν πια πλούσιοι. Τώρα επιστρέψαμε βίαια πάλι στη φτώχεια, αλλά γυμνοί από τις αξίες μας - και γι' αυτό αισθανόμαστε τόσο άβολα.

Ειδικότερα τώρα στο ερώτημά σας, αν ο επιχειρηματικός κόσμος στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, η απάντηση είναι ξεκάθαρα "όχι". Μια εκδρομή στην ακριτική Θράκη με τα δεκάδες κτήρια-κουφάρια, που χτίστηκαν μόνο και μόνο για να φαγωθούν οι επιδοτήσεις, δίνει την απάντηση... που είναι βέβαια αποστομωτική και κυρίως αποκαρδιωτική».

- Τις τελευταίες δεκαετίες η πλειοψηφία των Ελλήνων ήθελε να διοριστεί στο Δημόσιο και σχεδόν κανένας δεν ήθελε να γίνει επιχειρηματίας ή στέλεχος μιας επιχείρησης του ιδιωτικού τομέα. Πέρασαν λένε αυτά τα "πέτρινα χρόνια" για την επιχειρηματικότητα;

«Σε αυτό το σημείο πιστεύω κι ελπίζω ότι γυρίσαμε σελίδα και δεν θα ξαναζήσουμε τον υδροκέφαλο δημόσιο τομέα και τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις του, ακόμα και στα 45 χρόνια μετά από πολύ λίγα χρόνια δουλειάς! Τελεία και παύλα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι όλα τελικά εξαρτώνται από εμάς, που πρέπει να σοβαρευτούμε, να δουλέψουμε φιλότιμα και να αρχίσουμε να ψάχνουμε τον βασικό εχθρό μας στο "μέσα" μας και όχι στο "γύρω" μας».

- Ποια είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας πάνω στα οποία θα στηριχτεί η αυριανή ανάπτυξη;

«Η ελληνική οικονομία αντανακλά τα συν και τα πλην της χώρας και του πληθυσμού της. Διαθέτουμε σημαντικό ορυκτό πλούτο, φυσικό κάλλος και έναν λαό που, όταν η αντιφατικότητα του δεν τον καταστρέφει, μπορεί να κάνει -και έχει κάνει μέσα στους αιώνες-θαύματα. Οι τομείς όπου η Ελλάδα υπερτερεί είναι γνωστοί. Τους βρίσκει κανείς εύκολα στις μελέτες διεθνών οίκων, όπως αυτή της McKinsey πρόσφατα. Το θέμα της υλοποίησης είναι που τελικά ξεχωρίζει την επιτυχία από την αποτυχία».

- Είστε αισιόδοξος για το αύριο;

«Υπό προϋποθέσεις, ναι, είμαι αισιόδοξος. Μέσα από τις νέες συνθήκες θα αναδυθούν νέες ευκαιρίες - αλλά όχι για όλους. Τα καινούργια τρένα της ανάπτυξης θα τα χαρακτηρίζει διαφορετική αρχιτεκτονική και δεν θα διαθέτουν βαγόνια για όλους. Κάποιοι θα μείνουν... στο σταθμό».

Η Καλαμάτα του χθες

και η ανάπτυξη

της Μεσσηνίας

- Είναι γνωστό ότι από μικρό παιδί συμμετέχετε σε χορωδίες. Βρίσκετε χρόνο και συνεχίζετε;

«Είναι το αγαπημένο μου χόμπι. Μαζί με τα δυο αδέρφια μου, την Αγγελική και το Γιάννη, που μένουν στην Καλαμάτα, ακολουθώ τη μακριά οικογενειακή μας παράδοση στη μουσική. Είναι μια ενασχόληση γλυκιά, γιατί έχει ωραίο άκουσμα και ευκαιρίες συναναστροφής με φίλους που οι καθημερινότητές μας απέχουν πολύ. Το αγαπώ αυτό το χόμπι, το υπηρετώ στον λίγο χρόνο που μπορώ να διαθέσω σήμερα και θα το συνεχίσω όσο οι συνθήκες μου το επιτρέπουν».

- Στην Καλαμάτα κατεβαίνετε συχνά. Ποιο είναι το καλύτερο στοιχείο της από όσα εντοπίζετε και τι θα διορθώνατε αν ήταν στο χέρι σας;

«Όσες φορές το χρόνο κι αν κατεβαίνει κανείς στην Καλαμάτα είναι λίγες. Ταξιδεύοντας το 50% του χρόνου μου εκτός Ελλάδας, δεν έχω δυστυχώς το χρόνο να βρίσκομαι στην Καλαμάτα πιο συχνά και να περιδιαβαίνω όλες εκείνες τις γωνιές της, που καθεμιά τους με τις αναμνήσεις της έχει κάτι να μου πει. Για μένα, όπως και για όλους σαν εμένα, που ζήσαμε τα νεανικά μας χρόνια εδώ, δεν υπάρχουν... σκέτες γωνιές στην Καλαμάτα. Γωνιές - άνθρωποι - ακούσματα - πλάκες - πικρίες ζουν όλα μαζί σμιλεμένα από το χρόνο.

Τώρα ειδικότερα στο ερώτημά σας, νομίζω ότι η Καλαμάτα διαθέτει άφθαστο φυσικό κάλλος και ως οικιστικό συγκρότημα θα ήταν ακόμα πιο όμορφο, εάν βρισκόταν ο τρόπος να αναπαλαιωθούν τα νεοκλασικά της και να αξιοποιηθούν κατάλληλα».

- Θα μας πείτε τι έχει μείνει πιο έντονα στη μνήμη σας από τα μαθητικά σας χρόνια στην Καλαμάτα;

«Η γενιά μου ήταν πολύ τυχερή. Ζήσαμε μεγάλες αλλαγές στη ζωή μας. Από το καπάκι του Camel που παίζαμε μαθητές στον Αγιο Ταξιάρχη μέχρι το I-pad σήμερα... Από τις τόσες αναμνήσεις θα αναφέρω ίσως την πιο συγκλονιστική: την επίσκεψη με την Α΄ Γυμνασίου στις φυλακές κάτω από το Κάστρο, ανήμερα τα Χριστούγεννα του 1961, για να προσφέρουμε γλυκά στους φυλακισμένους. Θυμάμαι το δεσμοφύλακα να καλεί την καταδικασμένη σε θάνατο φόνισσα της Μάνης, που είχε δηλητηριάσει με παραθείο τα θύματά της, να έρθει να πάρει ένα μελομακάρονο. Ακόμα έχω τη φωνή του στ' αυτιά μου: "Κατερίνα, κατέβα να πάρεις ένα γλυκό". Κι αυτή κατέβηκε σιγά σιγά τα σκαλιά -υπέφερε από ημιπληγία- και την τρατάραμε. Λίγες εβδομάδες μετά, αντιμετώπισε το εκτελεστικό απόσπασμα».

- Καθώς λόγω επαγγελματικών αναγκών γυρίζετε όλο τον κόσμο, σίγουρα έχετε άποψη για το τι είναι ανάπτυξη. Θα θέλατε να εκφράσετε τη γνώμη σας για την αναπτυξιακή κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει η Μεσσηνία;

«Για μένα είναι ξεκάθαρο: Οι προτεραιότητες στην ανάπτυξη πρέπει να αναζητηθούν στον τριτογενή τομέα -τον τουρισμό-, και στη συνέχεια στον πρωτογενή τομέα -τη γεωργία-, με προέκταση στη μεταποίηση που συνοδεύει τα αγροτικά προϊόντα. Σε όλες τις περιπτώσεις πάντως, πρέπει να επιλεγούν τομείς που να εξασφαλίζουν μεγάλη προστιθέμενη αξία για το νομό, και σε καμία περίπτωση οριζόντιες, δηλαδή μαζικές εκμεταλλεύσεις με χαμηλή προστιθέμενη αξία και ανταγωνιστικότητα. Πιστεύω ότι, επειδή οι συνθήκες έχουν αλλάξει, πρέπει να επανεκπονηθεί ή να επικαιροποιηθεί μια μελέτη για τη Μεσσηνία -αντίστοιχη της McKinsey για όλη την Ελλάδα- που να αναδεικνύει και να εξειδικεύει τις ευκαιρίες στο σημερινό περιβάλλον».

"Η ζωή είναι μαραθώνιος
και όχι κατοστάρι"

- Κλείνοντας τη συνέντευξη θα ήθελα να στείλετε ένα μήνυμα στα νέα παιδιά που δίνουν αυτές τις μέρες πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια. Ποια συμβουλή τούς δίνετε για να βρουν στη ζωή τους το δρόμο της επιτυχίας;

«Τους εύχομαι κατ' αρχήν καλή επιτυχία - και να μην ξεχνάνε ότι η ζωή είναι μαραθώνιος κι όχι κατοστάρι. Χρειάζεται αντοχές, όχι επιταχύνσεις. Οι πανελλήνιες είναι απλά μια μάχη στον πόλεμο. Θα ακολουθήσουν κι άλλες πολλές.

Η κριτική σκέψη, η ισορροπημένη αντίληψη, η ολιγάρκεια, η αξιοπρέπεια, η εργατικότητα, αφενός μεγαλώνουν τις πιθανότητες της επιτυχίας και αφετέρου -κι αυτό είναι πιο σημαντικό- βοηθούν να ζήσει κανείς και να χαρεί τα επιτεύγματά του

source: eleftheriaonline

25/05/2013